

קורס ACI מס' 8: מוות, עולמות של קיום והקץ למוות

שלב שני בלימודי ה-Abhidharma

על-פי שיעוריו של גשה מייקל רואן'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה

כוכב יאיר, דצמבר 2006

שיעור 2

(מנדלה)

(מקלט)

כל מילה חשובה

כמו שאמרתי לאנשים שנסעתי אתם לכאן ושלקחו אותי משדה התעופה, יש לי את הכבוד ואת הזכות להעביר אליכם מה שאני למדתי מהמורים שלי. וזה ככה בבודהיזם תמיד, זה עובר ממורה לתלמיד, ממורה לתלמיד. יש שושלות של מורים שמעבירים לתלמידים את החוכמה של הבודהה שמשחררת מסבל. והמורים, וזה מתחיל מהבודהה, הבודהה אף פעם לא אמר אף מילה מיותרת.

אנחנו למדנו את 'סוטרות להב היהלום' בקורס מספר 6¹. ואם תקראו בסוטרה תראו שבתוך הסוטרה יש המון חזרות, ובכל זאת אנחנו אומרים שהבודהה אף פעם לא בזבז אף מילה.

יש סיפור על כשהבודהה הגיע להארה והוא יצא מהמדיטציה של הארה, ובמשך שישה או שבעה שבועות הוא לא לימד. ופנו אליו אנשים וראו שהוא קורן ויש הילה סביבו, ואמרו: "בוא תספר לנו", והוא אמר: "אין סיכוי; זה כל-כך נשגב, לא יבינו".

ואז הוא פגש את חמשת תלמידיו, מי שהיו הנמרה וארבעת גוריה. שלפני הרבה גלגולים, כשהבודהה עוד לא היה בודהה אבל הוא היה בודהיסטווה גדול, הוא פגש אותם והוא האכיל אותם מבשרו. הוא ראה את הנמרה או הלבאיא - הסיפורים משתנים - והיא הייתה מְזֵת רעב ולא היה לה כוח להאכיל את הגורים שלה, אז בחמלתו עליה הוא הושיט לה את זרועו כדי שתאכל. והיא היתה חלשה מדי אפילו לעשות את זה, אז הוא לקח מקל ופצע את עצמו כדי שריח הדם יעורר אותה, ואז הוא יצר [איתה] קשר קארמי.

(וזה מה שבודהיסטוות עושים, הם כל הזמן יוצרים קשר קארמי עם היצורים. הם זורקים מטבע לקבצן והם אומרים: "אתה תהיה תלמיד שלי", ואני אביא אותך להארה." הם זורקים גרגרי אורז לציפורים, הם אומרים: "בעתיד אני אביא אתכן להארה. עכשיו יצרנו קשר, אני הבאתי לכם אוכל, עכשיו אתם תתנו לי את הזכות להביא אתכם להארה! ככה הבודהיסטוות צדים את היצורים ומוציאים אותם מססרה.)

אז הסיפור אומר שכשהוא יצא מההארה שלו, הוא פגש את מי שהיתה פעם הנמרה וגוריה, שעכשיו הם היו תלמידים שלו ושהוא הכיר אותם לפני המדיטציה של ההארה, ואז הוא אמר: "הו, את אלה אלמד, כי איתם יש לי קשר קארמי והם יקלטו." והסיפור הולך שהוא סיפר להם את **ארבע האמיתות הנאצלות** מה שנקרא, והוא לא נתן הרצאה שלמה, הוא רק אמר:

1. האמת של הסבל.
2. האמת של מקור לסבל.
3. [האמת של] הקץ לסבל.

¹ קורס ACI מספר שש, הסוטרה של להב היהלום: <http://www.heart-dharma.org.il/files/C6.htm>

4. ו[האמת של] הדרך אל הקץ לסבל.

הוא אמר אותן ארבע פעמים, אז הוא חזר על עצמו. אז האם הבודה חוזר על עצמו? האם הבודה מבזבז מלים? לא! הסיפור אומר ש:

- כשהוא אמר [זאת] פעם ראשונה, אז הנזיר שהיה הנמרה הגיע לדאית ריקות, בעוד שהאחרים [שהיו גוריה] הגיעו לדרך הצבירה.² (אם אתם לא יודעים מה זה אל תדאגו אנחנו נדבר על זה.)
- ואחר כך כשהוא אמר פעם שניה, אז זה [הנזיר שהיה הנמרה] עלה לפה [דרך התרגול] ואלה [היתר, שהיו גוריה] המשיכו לפה [לדרך ההכנה],
- וכך, עד שהוא גמר את העבודה איתם.

אז הוא היה צריך להגיד את זה כמה פעמים.

**המורים – אין אף הגה שיוצא מפיהם שהוא סתם.
זה לוקח קצת זמן להבין שכל מטרתם זה להביא אותנו להארה,
הם לא עושים שום דבר אחר בחיים שלהם מאשר להביא אותנו להארה.
כל נשימה שלהם זה כדי להביא אותנו להארה.**

התלמיד כמובן צריך להיפתח לזה, אחרת זה כמו מי שעומד בצל ההר ולא רואה את השמש. התלמיד צריך לצאת לצד שמואר על-יד השמש, השמש ממשיכה להאיר. אז כל פיסה, כולל בקורס הזה. אין פה שום דבר שהוא מיותר.

בקורס הזה אנחנו נותנים הצגה של הקוסמולוגיה לפי התפיסה של האבדהרמה קושה!

ושאל אותי מישהו פה בהפסקה, האם זה אחד מהסלים בקאנון הפאלי, בבודהיזם של התרואדה?

יש שמה מה שנקרא 'טריפיטאקה', זה שלושת הסלים - כן. זה אחד מהם, זה אחד מהסלים. בבודהיזם הטיבטי. כמובן, הם מקבלים את כל מה שכתוב שמה, פלוס הרבה יותר. וכאמור אנחנו נותנים יצוג, ודיברנו על זה, שאתם אולי תראו שלא תמיד הוא מתאים למה שאנחנו מכירים מהמדע המערבי.

העולם הוא ריק ...

וחשוב לזכור בתוך זה שהעולם הוא ריק. כמו כל דבר, בלי יוצא מהכלל, כל דבר ודבר שאתם יכולים לחשוב עליו, אין לו טבע עצמי משלו, אין לו קיום עצמי משלו. זה אומר שאי אפשר להגיד שמי שצועק עלי הוא אידיוט, כי הוא לא אידיוט מצד עצמו. כי אם אני מקבלת צעקות ממישהו זו רק קארמה שלי שחוזרת אלי, זה רק בגלל שאני צרחתי על אחרים. ואין שום דרך בעולם שאני יכולה לחוות משהו אחר, אני לא יכולה לקצור מה שלא זרעתי. לא יתכן.

אז אם יש לי איזושהי חוויה בעולם שלי, זה הכל תוצאה מאיך אני התנהגתי בעבר עם הזולת. וזה תמיד עם הזולת. כמה טובה הייתי לאחרים, או כמה רעה הייתי לאחרים. זה מה שחוזר אלי. במידה שחוזרת אלי אי-נחת, זה בגלל שאני עשיתי את אותו הדבר לאחרים, אולי לא לאותו בן-אדם, בעבר. ואולי לא בגלגול הזה. יכול להיות שהיום חוזרת אלי מחלה קשה, זה לא אומר שפגעתי בבריאות של אנשים בחיים האלה, אבל

² דרך הצבירה היא הראשונה מבין מחמש אבני הדרך העיקריות בדרך להארה: הצבירה, ההכנה, הראיה, התרגול, הארה (לא עוד למידה). היא קורית כאשר אדם מפתח תפנית מלאה. לימוד מפורט על אלו ניתן למצוא בסדנה על סורת הלב,

<http://www.heart-dharma.org.il/files/HS.htm>

בוודאי פגעתי בבריאות של אנשים פעם, כי לא יכול לחזור שום דבר אחר. וזה לוקח זמן ללמוד את זה, להבין את זה, לקלוט את זה, להתנסות בזה, ולהשתכנע בזה. זה תהליך.

... ולכן יכול הופיע בצורות שונות, למתרגלים ברמות שונות

אין לדברים שום טבע עצמי משל עצמם, כולל העולם. אז אם אני חווה עכשיו עולם עם גיאוגרפיה מסוימת, זה מה שיש לי כרגע קארמה לחוות, וזה יכול להיות אחרת לאנשים אחרים. ובגלל שזה יכול להיות אחרת לאנשים אחרים, בנסיבות אחרות, עם מיינד אחר - יש סיכוי שנגיע להארה! כי אלמלי זה, אז הכל נקבע, הכל הוא כבר עם תכונות. אז יש לי כך וכך חוכמה, וכך וכך אין לי חוכמה, אז זה תמיד יהיה ככה. אז אנחנו אומרים: לא! אין לי אפיון של להיות כך וכך חכמה לנצח. יש כרגע מה שמופיע בחיים שלי. וכשהקארמה שלי תשתנה, אם אני אלמד איך לעבוד איתה, זה מוכרח להשתנות. ובגלל שזה ריק מלהיות בעל תכונה כזאת או אחרת מצד עצמו, זה אמנם ישתנה, אם נעשה את הדברים הנכונים. ובגלל זה אנו יכולים להגיע להארה.

אנחנו קוראים לזה Buddha Nature באנגלית. הריקות הזאת, זה הטבע של הבודהה שיש בנו. זה מבטיח שאנחנו יכולים להגיע להארה. זה מבטיח שאנחנו יכולים לשנות את המיינד שלנו לאין היכר מאיפה שהוא היום. בעוד כמה שנים תסתכלו אחורה, [ו]לא תכירו את המיינד שלכם, זה לא יהיה דומה בכלל. ובמקביל, העולם סביבכם ישתנה, כי זה הולך ביחד.

וזה עבודה רצינית, זה חריש מאוד רציני. זה שינוי. תחשבו על החיים שלכם, ובמה אתם עסוקים, ואיזה מחשבות עוברות לכם בראש - ובמה שמצטייר בפניכם כדמות מוארת. יש הרבה עבודה לעשות. אבל אנשים עושים אותה, ועשו אותה, והצליחו, אז אין שום סיבה שאנחנו לא נצליח. במיוחד שיש לנו את המזל המדהים לפגוש את המורים שיש לנו כרגע במערב. השילוב שיש לנו לא היה כמוהו בעבר. ככה שיש לנו סיכויים נפלאים אם נתגייס לעבודה.

מה יגייס אותנו לעבודה? מה יביא אותנו להעדיף מדיטציה על קולנוע?

החמלה. ההבנה שאין שום דרך אחרת שאני יכולה לעזור להם, רק על-ידי עבודה על עצמי. ועבודה על עצמי כוללת לעזור להם גם בעולם החיצוני. השילוב הזה של בפנים ובחוץ. הוא מאוד חשוב, אחד לא יכול לעבוד בלי השני. כי אני יכולה לשבת לי ולעשות מדיטציה, [אבל] אם אין לי קארמה מספיק טובה, המדיטציה לא תצליח לי.

- כדי שהמדיטציה תצליח אני צריכה לעשות הרבה טוב בעולם.
- כדי לעשות את הטוב בעולם **טוב ממש**, אני צריכה לעשות מדיטציה.

ואחד מחזק את השני, ויש זמן לזה, ויש זמן לזה.

אז למה אני אומרת את כל זה?

- א. אנחנו נלמד על הרים, ועל יבשות, וכל מיני דברים כאלה, שזה יצוג מיתולוגי של העולם. זה לא מתאים לגיאוגרפיה שאנחנו מכירים היום על הגלובוס שלנו. האם זה אומר שזה לא נכון? זה לא אומר שזה לא נכון. כי העולם הוא ריק, וישויות עם קארמות שונות רואות אותו באופנים שונים, ובהחלט ישות מוארת רואה עולם בממדים אחרים. זה אלף.
- ב. מאוד חשוב שנבין איזה עולמות קיום יש. זה מאוד חשוב כי כל אלה קיימים, אנשים ראו אותם, אנשים חוו אותם, ואנחנו ראינו וחוונו רק ששכחנו. אנו לא רוצים לרדת לשמה. אז זה מאוד חשוב.

כיצד מתגלגלים? או: איך עוברים מיקום ליקום?

זה לא שיש איזה בית חרושת לכלבים בנגב, וכשנשמה עוזבת אז בא המלאך ודוחף אותה לתוך הגוף של הכלב, [ו]תופרים מהר, עכשיו אתם כלב. המעבר הוא Shift מנטאלי, הוא תזוזה מנטאלית. זה בדיוק כמו שאני נוסעת לתומי על הכביש, ומקשיבה לי לרדיו ונהנית לי מהדרך ובום, פתאום נכנסה בי משאית ואני אפופה בלהבות! מאיפה באה הפגיעה? מאיפה באו הלהבות? קארמה. אז דוגמא פשוטה כזו כבר ממחישה.

מה שמעביר אותנו מצורת קיום אחת לשניה, זה רק תזוזה מנטאלית.

ישבתי לי בשקט באוטו, ונהנתי מהדרך, ושרתי לי שירים - קארמה אחרת מבשילה, ועכשיו אני אפופה בלהבות. וזו רק הבשלה קארמית מנטאלית, וזה מופיע. קודם זה [נסיעה נעימה] הופיע, ואחר-כך זה [להבות] מופיע. זה נורא מעניין, יש לזה השלכות שאין להן גבול, עד להארה עצמה.

כולנו גרמנו, בעבר, סבל לאחרים, אחרת לא היינו בעולם שסובל. איך שאני מתייחסת למה שבא אלי, איך אני מגיבה לזה, זה שותל את הזרעים ליצור את העולם הבא שלי. אז כולנו כאן בגלל שחטאנו בעבר. אלמלא זה, כבר לא היינו כאן. וגם הבודהה שכבר הגיע להארה, גם הוא התחיל בדיוק איפה שאנחנו התחלנו, גם הוא חטא בעבר, רק שהוא עשה את כל הדרך וטיהר.

**ורק ככה אפשר להגיע להארה, אין הארה אחרת.
אין איזה מקום לנסוע אליו בחללית לגן-עדן. אין מקום כזה.
כמו שאין איזו רכבת תחתית שמורידה אותנו לשאול.
איפה זה השאול הזה? איפה זה הגן-עדן הזה? אין מקומות כאלה.
זה הכל מנטאלי.**

מהקהל: כולל שלושת העולמות [התחתונים]?

המורה: אפילו הם, הכל.

ואת כל זה אני רוצה שתזכרו כשאנחנו מדברים [על] קוסמולוגיה, מיתולוגיה. כל זה חשוב. למה זה חשוב?

בגלל שיש לנו יצוג כזה של אנשים מוארים, אנחנו יכולים להגיע להארה, כמו שהם הגיעו להארה.

היכן מתגלגלים היצורים בסמסרה?

נגיד כמה מלים על הגלגל [של החיים], ואנחנו הולכים מן הכבד אל הקל:

1. יש לנו, 8 צורות של גיהנום³. חזרו אחרי:

𑌕𑌃𑌔𑌃𑌔

Nyel Wa

Nyel Wa - זו מילה לגיהנום.

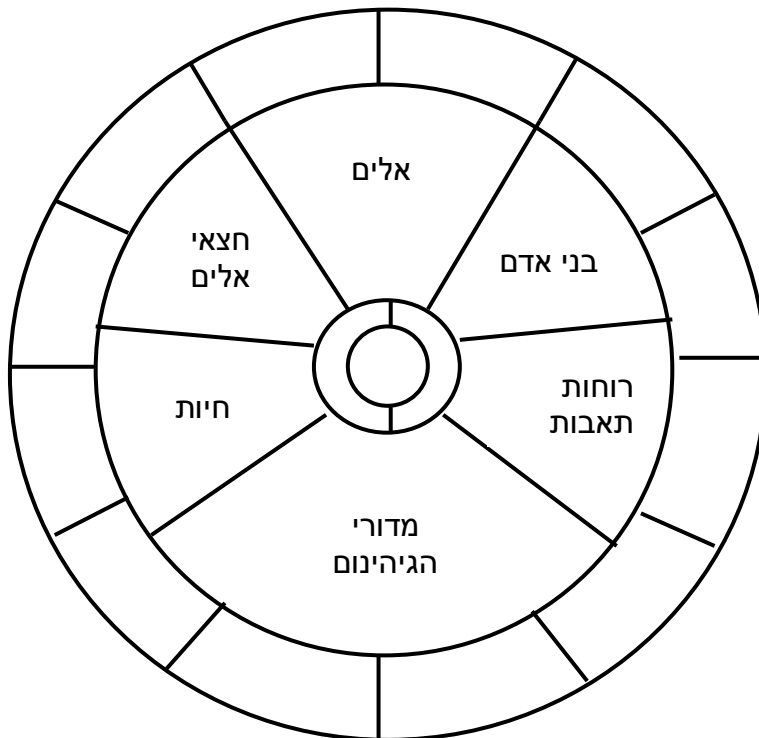
כאמור, יש שמונה כאלה. יש בעצם עשרים, אנחנו נדבר עליהם בשיעור שבע.

³ בגלל החיים מחולק לשש גזרות. לשם הנוחות, נקרא לגזרה שבין שעה אחת לרבע לשלוש - הגזרה הראשונה, וכך הלאה, עד לגזרה שבין השעה אחת עשרה לאחת, שהיא הגזרה השישית. הגיהנום מיוצג בגזרה השלישית, והרחבה ביותר, בגלגל החיים.

הערה מהקהל: טוב שיש בחירה!

המורה: ☺ אין בחירה, זה העניין.

כל הגיהנומים יחד נקראים *Nyel Wa*. אבל ביניהם יש גרוע, ויש נורא גרוע, ויש איום ונורא.

2. עכשיו הסוג השני, תגידו:

ཡི་དཀར་

Yi Dak

[בטיבטית]. בסנסקריט קוראים להם *Preta*.

אלו הרוחות התאבות⁴. נדבר עליהם עוד מעט בפירוט, זו צורה של סבל נורא.

3. הסוג השלישי, אמרו:

དུ་ན་དྲོ་

Du`n`dro

Du`n`dro זה בעלי החיים.

ההברה הזו *Dro* – פירושה ללכת.

1 *Du* – פירושו שפוף. אז המילה לבעלי-החיים, בטיבטית, זה אלה שהולכים שפוף.

לנו יש תמונה מאוד אידיאלית שלהם. יש לנו רעיון של איזה במבי ביער והיא חמודה. החיים שלהם מאוד טובים, נדבר עליהם. הם כל הזמן שרויים בפחד פן יטרפו. זה למה במבי רצה כל-כך מהר, כי

⁴ הרוחות התאבות מיוצגות בגזרה השנייה בגלגל החיים.

היא מפחדת. הם כל הזמן בעניין לשרוד והמיינד רווי בפחד. עכשיו תחשבו, אם אנחנו אומרים שמעבר מצורת קיום אחת לשניה זהו שיפט קארמי, מנטאלי, מה יכול לגרום לצורת קיום כזו? תחשבו, נענה אחר-כך.

עכשיו

4. אמרו:

མི
Mi

וזה המילה לבני אדם⁵, זה אנחנו.

5. אמרו:

མེ
Hla

בסנסקריט – Deva. פה יש הרבה פעמים אנשים שלא יודעים לקרוא את זה נכון.

זה: ལ ལ' זה ל' למעלה,

וזה: ས H, ה' למטה.

אז יש פה ל' מעל ה' ואנשים אומרים 'לָה'/'Lha' [כמו] 'ב'להסה', אבל זה צריך להיות 'הָלָה'/'Hla'. זה הפוך ממה שכתוב. הלה. אז אלה האלים, Hla. [עולם האלים וחצאי-האלים⁶, אלה ביחד דְּוֹת, הָלָה. עכשיו, יש שני סוגים של דְּוֹת, של אלים: המלה Hla משמשת גם לכאלה שהם מוארים, וגם לכאלה שהם עדיין בסמסרה בעולם הצורה או חסרי הצורה.

א. יש כאלה שהם לגמרי מוארים, אלה גם כן נקראים Hla. הבודהות הם Hla גם כן. הם כבר בחוץ, הם כבר לא צריכים שום עזרה, הם רק באים לעזור.

ב. ואלה שהם עדיין לא מוארים, מבלים את זמנם ונהנים, אבל המוות שלהם איום ונורא. תחשבו, מי שבילה את כל זמנו בנעימים והכל היה נפלא, כשמתקרב המוות, וזה רק בסוף חייהם, הנפילה היא איומה ונוראה. הסבל הוא נורא.

6. ועכשיו יש לנו עוד אחד. אמרו

མེ་མ་ཡིན།
Hla Ma Yin

Hla לבד היה – דְּוֹה.

⁵ עולם בני האדם מיוצג בגזרה הראשונה בגלגל החיים.
⁶ עולם האלים מיוצג בגזרה השנייה בגלגל החיים, וחצי האלים – בגזרה החמישית. ניתן להתייחס אל שני העולמות כקטגוריה אחת בשם: יצורי עונג.

Hla Ma Yin – בטיבטית פירושו **שאיננו דווה**. אבל לא מתכוונים מי שהוא לא דווה, מתכוונים שהוא חצי דווה, וזה אלה שמה עם החצים⁷. אז הם חצאי דוות, הם כאילו אלים נחותים.

כשאנחנו מדברים על העולם של הצורה ושל החסרי צורה,⁸ ויש שמה דרגות, מה שמבדיל ביניהם זה מידת העידון של המיינד. ככל שהמיינד יותר מתעדן, יש לנו פחות ופחות אחיזה בעולם הסמטרי. האחיזה הולכת ויורדת.

וכולכם שאתם פה, אז אתם כבר במידה כזו או אחרת מתעניינים בדרך הרוחנית. זה אומר שכבר ויתרתם במידה מסוימת על העולם החומרי, קצת. אולי, טיפה. אתם פה ואתם לא בארוחת ערב באיזה מקום, אז אתם כבר עושים את זה באיזו שהיא צורה. ככל שהאחיזה הזאת בדברים החומריים ובעולם החומרי הולכת ויורדת, המיינד שלנו הולך ומתעדן. וככל שהוא יותר מתעדן, זה המעבר בין הרמות השונות ב-Samtens.

ארבע הרמות בעולם הצורה

עכשיו אנחנו עוברים לעולם הצורה, אז יש שם ארבעה **Samtens**:

1. הראשון שבהם:

བསམ་གཏན་དང་པོ་

Samten Dangpo

Samten Dangpo - פירושו **הסאמטן הראשון**, הרמה הראשונה.

הוא מתחלק לשלושה חלקים, יש לו שלוש רמות. כאמור, אנחנו רוצים להגיע לאן, בשביל לראות ריקות? לרמה הראשונה של הסאמטן הראשון. וגם שם יש עוד תת-רמה, אבל לא נפרט. ומשמה, עד שלא ראינו ריקות, אנחנו לא רוצים לעלות, אנחנו רוצים ללכת לריקות. אחרי שראינו ריקות נעלה [ליתר הרמות].

2. [הרמה השנייה]:

བསམ་གཏན་གཉིས་པ་

Samten Nyipa

Nyipa – פירושו **שני**. הסאמטן השני. הסאמטן השני יש לו גם-כן שלושה חלקים.

3. הסאמטן השלישי, שנקרא **Sumpa**:

བསམ་གཏན་གསུམ་པ་

Samten Sumpa

Sum – זה שלוש. ו-**Sumpa** – זה שלישי.

אז הסאמטן השלישי יש לו גם-כן שלושה חלקים.

⁷ הם מיוצגים בגזרה החמישית, ומתוארים כמי שמקנאים באלים המלאים, ושולחים חצים אליהם.
⁸ אלו מוכלים בעולם האלים.

བསམ་བློ་བཞི་པ

Samten Shipa

יש שמונה [רמות משנה]. וביחד [בכל ארבעת הסאמטנים של עולם הצורה], זה 17.

כאמור, זה תוצאה ממדיטציה לא נכונה. האם אנשים מגיעים לרמות האלה? כן. זה לא קל, אבל זה הרבה יותר קל מאשר לראות ריקות. אנשים מגיעים לזה אפילו בלי להיות בודהיסטים. שומעים די הרבה מתרגלים הינדו שמגיעים לשמה. והם חושבים שהם בנירוונה כי זה כל-כך מענג, אבל הם לא, כי הם עוד יפלו משם. כי עד שלא רואים ריקות, אי-אפשר להשתחרר מסמסרה. **אני לא יכולה להשתחרר אם אני לא מבינה קארמה, ואני לא יכולה להבין קארמה בלי להבין ריקות, כי הם הולכים יחד.**

[בתשובה לשאלה לגבי הג'אנות?]⁹ הסאמטנים האלה, זה ארבע [ה]ג'אנות הראשונות. אני פגשתי כמה אנשים, מתרגלי ויפאסאנה, שיודעים לעשות את כל הג'אנות, לעלות ולרדת. על אחד אני יודעת שהוא מאסטר גדול גדול, והוא אחד המורים שלי באריזונה. כשנסעתי להודו ל-Teaching של הדאלאי לאמה, הוא נסע איתנו, וביליתי הרבה בחברתו. נפלא להיות לידו.

והוא אמר לי: "זה כמו לקחת הירואין". "אם את לא ראת ריקות - זה¹⁰ כמו לקחת הירואין. זה מאוד מענג, אבל זה לא משחרר". זה הוא אמר: "כשגיעי לפה¹¹, תלכי לראות ריקות, אם עוד לא ראת". זה מה שהוא אמר.

זה לא קל, לפגוש מאסטר כזה זה נדיר. אבל הנה, פוגשים אותם, הם ישנם. וזה מרגיש נפלא. זה מוריד את הנגעים הרוחניים. האדם הזה אין לו נגעים רוחניים,¹² ובגלל זה כל-כך נפלא להיות על-ידו. מיינד מאוד צלול, ובהיר, וכולו Kindness.

מהקהל: אבל זה כי הוא ראה ריקות?

המורה: לא בהכרח.

למה זה כל-כך מענג? מאיפה בא העונג? העונג בא באופן אוטומטי כשהנגעים הרוחניים נעלמים. זה כאילו השמים שמה וסילקנו את העננים, ואז לא צריך לעשות יותר כלום, העונג כבר שם. הסיבה שאנחנו לא כרגע בעונג מדהים, זה בגלל שאנחנו עם נגעים רוחניים כל הזמן. הם אוכלים אותנו כל הזמן.

אי-אפשר לחסל אותם לחלוטין בלי לראות ריקות, אבל אפשר לדכא אותם, בעזרת מדיטציה, שהם לא יתבטאו. הזרעים שלהם עדיין שמה, אבל בגלל שהמיינד הוא כל-כך חזק, הוא תופס אותם באיבם. זאת אומרת, ברגע אחד שזה [נגע] רק מציץ, הוא כבר חיסל אותו. עדיין הזרעים שמה, אבל הוא חיסל אותם בשבריר שניה, לפני שאת אפילו שמת לב שקורה משהו. אז את נמצאת על-יד אדם שהוא לגמרי בשלווה, ואנחנו לא יודעים אפילו מה זה.

האנשים שמגיעים לג'אנות האלה, לפעמים הם חושבים שזו נירוונה. זה לא. עדיין הגוף שלהם מתבלה, הם עדיין תקועים בסבל. הם לא חיסלו את הזרעים של הסבל, נגיד ככה. הם עדיין יכולים לאבד את זה בגלגול הבא. בגלל זה, כל-כך קריטי ה-Teaching של לשים את האנרגיה מאחורי לראות ריקות.

⁹ ג'אנה – מדיטציה מאד מעודנת, בדרגת ריכוז עצומה, המודט שקוע לחלוטין במדיטציה. יש שמונה רמות של ג'אנות.

¹⁰ המדיטציות על הג'אנות.

¹¹ כלומר, לרמה הראשונה של הסאמטן הראשון.

¹² הכוונה לצורה הפעילה של נגעים רוחניים. כל עוד אדם לא השיג רמה של ארהט, עדיין הוא נושא זרעים רדומים של נגעים רוחניים, ואלו עלולים, בנסיבות אחרות, להיות משופעלים.

כי אם לא הגענו עד ראיית ריקות, או כמעט עד לשמה (ואני אדבר על זה אחר-כך), אנו עלולים להפסיד את מה שעשינו. בגלגול הבא לא נזכור. כמו שאנחנו לא נזכור מתימטיקה בגלגול הבא, ולא נזכור שפות בגלגול הבא, בדרך כלל. פה ושם מישו זוכר משהו אבל בדרך-כלל, המינד הזה הולך. הוא לא חזק מספיק, הוא חיצוני מדי, הוא שטחי מדי, ועם המוות נאבד אותו.

להוציא אותנו מציפורני המוות ולהביא אותנו להארה, חייבים להגיע לעומק מספיק של הבנת ריקות. ולכן השלב הזה כל-כך קריטי, וכל ה-Teaching בא לכוון אותנו לשמה.

ליצורים האלה בסאמטנים יש [את] השיא של השכלול של הצורה. יש להם גוף נורא יפה, הסביבה שלהם נורא יפה. יש ביניהם שיכולים לחשוב על משהו מענג, ועצם המחשבה על משהו מענג מביאה את זה אליהם, ואז הם מתענגים על זה. הרעיונות שיש לנו על מה זה גן-עדן, כנראה שהם באים משמה.

מהקהל: הם נראים כמו בני-אדם?

המורה: כמו אליים. יש להם צורה מאוד יפה. הם יכולים לראות אחד את השני, ויש אנשים שבמדיטציה פוגשים אותם. יש הרבה במיתולוגיות: במיתולוגיה ההינדו פוגשים את ה-Shiva, ו[כו'].

כדי להגיע לשמה כאמור, צריך כמעט שלא לעשות שום חטאים בחיים האלה. אלה שיושבים כל השנים במדיטציות האלה, הם לא עושים חטאים, אז זה מה שמביא אותם לשמה. ובמובן הזה, המדיטציה היא שומרת עלינו כי כשאנחנו במדיטציה אנחנו לא עושים דברים שליליים, [זה] כמו לשמור על נדרים. כאמור, אנחנו לא ממליצים.

אז אלה ארבע הרמות של עולם הצורה. עכשיו נעבור לעולם של חסרי הצורה.

העולם של חסרי הצורה

בבודהיזם אומרים 'אנשים' גם על אלה שב[עולם] חסרי הצורה. הם גם נחשבים Person, ובטיבטית –

ཀང་སཀ་

Kang Sak

שזו אותה המלה שהם משתמשים ל'בן-אדם'. אז כל היצורים האלה הם בני-אדם. הישיות האלה, אין להן גוף אבל יש להן מיינד, והם נהיים אחוזים במיינד שלהם. וזה צורה מאוד מעודנת של נגע רוחני, שלנו יש צורה הרבה יותר גסה של זה.

שמה יש גם עוד ארבע רמות. זה השמונה ג'אנות; זה [בעולם הצורה] ארבע ראשונות, ו [בעולם חסרי הצורה] יש עוד ארבע. מה שמבדיל ביניהם זו מידה הולכת ומתעדת של המיינד.

1. הראשון שבהם נקרא: *Namka Taye*. אמרו:

ལྷ་སྐྱེ་ལྷ་སྐྱེ་ལྷ་སྐྱེ་ལྷ་སྐྱེ་

Namka Taye

Namka – בטיבטית זה שמים, זו גם המלה למרחב.

Taye – פירושו מרחב בלתי מוגבל.

זה השם של הרמה הזאתי של המיינד, זה כנראה משקף את התחושה של המודט שמגיע לרמות האלה שאין לו מגבלות של מרחב בכלל.

2. השני נקרא, אמרו:

ལྷ་ཤེས་མཐུང་ཡས།

Namshe Taye

אז *Taye* - זה בלתי מוגבל,

ו *Namshe* - זה הכרה או מודעות.

[אז] מודעות בלתי מוגבלת.

3. אמרו:

ཅི་ཡང་མིད།

Chiyang Me

Chiyang Me – בטיבטית פירושו שום דבר או לא כלום.

אתם זוכרים, אנחנו מדברים [על כך] שהמיינד הולך ומתעדן, הולך ומתעדן. כמה ש[על] מרחב אתם חושבים [כ] על משהו ריק, בשלב מסוים התחושה של מרחב אפילו גסה להם.

4. ואחר-כך יש רמה רביעית, והיא נקראת, אמרו:

ཤིད་ཅི།

Si Tse

Si – זה חיים, זה קיצור של *Sipa, Sipa* זה חיים.

ו- *Tse* – זה פסגה, או נקודה.

אז זה פסגת החיים. *Si Tse*.

למה זה נקרא פסגת החיים? כי זו הרמה הכי גבוהה שהיא עדיין בסמסרה. אתם זוכרים? אמרנו שיש [את] עולם התשוקות, עולם הצורות, ועולם חסרי הצורה.

• בעולם התשוקות נתתי לכם קודם את החמש¹³

• אחר-כך [דיברנו על] ארבעה סאמטנים של עולם הצורה,

• ועכשיו ארבעה סאמטנים של עולם חסרי הצורה.

מעבר לזה זו כבר הארה.

¹³ חמש הממלכות: יצורי הגיהנום, הרוחות הרעבות, בעלי החיים, בני האדם ויצורי העונג של עולם התשוקות.

פה בשלב הזה לחלוטין אין שום קשר לחושים, בכלל אין חושים. זה כבר "אין צורה". המיינד מאוד מאוד מעודן. אם אדם עושה מדיטציה כזאת, ומגיע לשמה, ובשלב הזה הוא מת, אז הוא עובר לאחד הסאמטנים האלה. ואלו מכם שהיו בקורסי מדיטציה של בארותיים¹⁴, אתם זוכרים דיברנו שם על ה-Hwashang, הסיני שאיתו [מאסטר] קמלשילה מתפלמס. והסיני, המדיטציות שהוא ממליץ [עליהן] זה אלה, לא לחשוב על כלום. וקמלשילה ניצח בויכוח, ובגלל זה הטיבטים לא עושים אותם יותר. זאת אומרת, הם לא שלא עושים, הם לא עושים עד שלב מסוים.

כל מקום בסמסרה הוא סבל

הנקודה הכי חשובה בכל הסיפור הזה זה ש

החל מהגיהנום הנמוך ביותר, ועד לפסגת החיים, Si Tse –
זה הכל סבל. זה הכל סבל.

הערה מהקהל: רק המרווחים משתנים.

המורה: כן, אתה פה קצת, אתה פה קצת¹⁵, [אבל] אתה עדיין נודד בסמסרה, אתה עדיין בתוך הגלגל! לא יצאת מציפורני שר המוות, אתה עדיין סובל, הזרעים של הסבל לא חיסלת. אם תראה ריקות אתה מובטח, אתה כבר תשתמש בה. ואם לא תראה ריקות ותשתמש בה לחסל סבל, הכל יכול ללכת לאיבוד. ומהפסגה נופלים ישר למטה. כי כמה שטיפסנו יותר גבוה בלי חוכמה, ניפול יותר עמוק. וזה הקטע הכי חשוב מכל השמות האלה.

מהקהל: ואם הבן-אדם בכלל חשב רק טוב, אז הוא עובר - זה התדר שהבן-אדם נמצא בו. [למה שיפול?]

המורה: אבל יש לו עוד קארמה. זה כרגע, בהווה, מה שמבשיל [העונג של עולם האלים]. על-ידי שמבשיל עונג כזה מעודן, זה מאוד מענג, וזה שורף את הקארמה. מה הוא עושה? הוא לא מייצר קארמה חדשה טובה.

מהקהל: הוא עושה טוב כי הוא "משדר" רק דברים טובים?

המורה: לא, הוא לא עושה שום דבר בשבילך. הוא לא מפריע לך, הוא לא מצייק לך, הוא לא פוגע בך, הוא לא צובר קארמה שלילית חדשה. אבל הוא גם לא צובר קארמה חיובית חדשה. הוא מכלה קארמה, זה הכל. הוא נהנה לו, ובזה זה נגמר. זה מבוי סתום.

אי-טוהר

מהקהל: דיברנו על זה שאנחנו כן משפיעים, וכן משנים את הקארמה שלנו, אז איך אנחנו עושים את זה? אנחנו אומרים: נכון שיש לנו את המחסן של הזרעים, שכרגע מה שמדאיג אותי זה הפחות מוצלחים שזרענו בעבר, אבל אנחנו עכשיו, באופן כללי, זורעים זרעים טובים. ואני בעצם כמו באיזה שדה שיש בו גם יבליית, [אבל] ברגע שזרענו הרבה מאוד חיטה, ליבליית יש סיכוי מאוד קטן לצמוח. וככה, אנחנו משפרים את הסיכוי שלנו, נכון?

המורה: נכון. אנחנו משפרים את הסיכוי, אבל הנה הסיפור, והוא עצוב קצת: מאז ומתמיד התגלגלנו בסמסרה. כל הזמן הזה צברנו קארמה. קצב הצבירה של קארמה הוא 65 באצבע צרידה. אז בְּדָקָה צברנו המון המון זרעים. יש לנו ביליונים של זרעים. כמה מהם טובים? מעט, מעט. רוב הקיום הסמסרי שלנו היינו בבורות, ושברנו נדרים, ופגענו באחרים, ועם זה אנחנו הולכים כל הזמן.

¹⁴ קורסים מעמיקים על מדיטציה, המיועדים להביא את המתרגל לראיית ריקות ישירות, ומבוססים על החיבור "שלב המדיטציה" מאת מאסטר קמלאשילה.

¹⁵ בעולמות השונים שבגלגל.

זה שאנחנו עכשיו במין קיום כזה שאנחנו ברגע זה לא מתפתלים מכאב, ומסוגלים לשמוע דהרמה, זה בגלל שאנחנו שורפים את הטיפ-טיפה, את האחוז הזעיר שיש לנו, שהוא טוב, ועכשיו אנחנו משתמשים בו. ואלה ששמה [בעולמות המענגים], באחוז ההכי-הכי-קטן, הם משתמשים. הם שורפים. בהכי טוב שיש להם, בקרם ד'לה קרם.

זה כל הקטע. כדי לייצר קארמה אחרת שמוציאה אותנו מהמקום הזה, צריך חוכמה. כל קארמה שלא מלווה בחוכמה, כשהמיינד ספוג בבורות, יש לה מעט מאוד כוח. ואנחנו נדבר על

མག་ཅེ་ཀི་ལེ།

Sak Che Ki Le

-1

མག་མེ་ཀི་ལེ།

Sak Me Ki Le

זה טהור ולא טהור, דיברנו בקורס 5.

תקחו את האימא תרזה הכי נפלאה בעולם - וכולנו חולמים להיות אימא תרזה בעולם - אם זה לא מלווה בחוכמה - יש לזה מעט כוח. זה נורא עצוב לשמוע. עד שאני לא מבינה

- מי זאת שעושה טוב,
- למי היא עושה טוב
- ומה פירוש לעשות טוב,

ובשביל זה אני צריכה להבין ריקות - עד שאני לא מבינה את זה טוב, גם אם אני עושה [מה שעושה] אימא תרזה כל היום, יחסית למה שנדרש להגיע להארה, אין לזה הרבה כוח. מה שלא אומר שלא צריך לעשות [מה שעושה] אימא תרזה. צריך, כי זה מה שבסופו של דבר יצבור את התנופה, וזה מה שיביא אותנו לפגוש דהרמה.

זה שאנחנו פה ושומעים את הדברים האלה, זה אומר שהיינו אימא תרזה. לא היינו יכולים לשמוע על דבר כזה, [על] דרך שמוציאה מסבל, בלי זה. עכשיו, בעצם זה שאתם יושבים פה ואתם שומעים את זה, אתם שורפים את הקארמה הזאת Bad News, אתם שורפים את הקארמה הזאת.

עכשיו את שומעת דברים, אם את עכשיו מיישמת אותם ושולחת אותם לאחרים, את מתחילה לבנות משהו חדש. וככל שאת מבינה יותר את הריקות של הדברים, ככה הבניה יותר מהירה ויותר חזקה.

עכשיו, מה קורה בהתחלה? בהתחלה אנחנו נורא חלשים. ה'שרירים של החסד' שלנו הם מאוד חלשים, גם אם אנחנו נורא רוצים להיות טובים. אנחנו אחוזים בעצמנו. ואם את תסתכלי לאן הולכות רוב המחשבות שלך כל היום, במי הן עסוקות? בנומרו אונו¹⁶. רוב המחשבות: עכשיו אני צריכה לקום, עכשיו אני צריכה להתרחץ, עכשיו לאכול, עכשיו אני צריכה להסתפר, עכשיו אני צריכה לקנות [את] זה. אני, אני, אני. ואם זה לא 'אני', אז זה 'שלי'. כמה מהן זה מחשבות סתם לעשות טוב למישהו? יש, אבל נורא מעט, ואת אלה אנחנו ככה פתאום זוכרים, אבל הן ספורות ומפורות, וגם לאלה, עד שלא הבנתי ריקות, יש מעט כוח.

אנחנו צריכים עזרה

אז כוחנו דל. הוא נורא דל. אז מה נעשה? איך נצא מהבִּיצה הזאת? אנחנו צריכים לצבור המון מצבורים של חסד. כרגע אנחנו חלשים. אנחנו לא יכולים לעשות את זה בעצמנו. אנחנו צריכים להיתלות באילן גבוה. אז מי זה האילן הגבוה? המורים שלנו.

¹⁶ במספר אחד, כלומר אני עצמי.

מי שבא אלי, ומלמד אותי את הדרך הזאת, הוא בשבילי עצם מאוד חזק. זה כמו: אימא שלי נתנה לי את הגוף הזה. בזכותה אני יכולה לעשות את הדרך הזאת. היא בשבילי עצם מאוד חשוב, ואבא. הם בשבילי עצם מאוד חשוב כי בלעדיהם אין לי גוף, ואני לא יכולה להגיע להארה בלי גוף אנושי.

אם בא מורה וגם מסביר לי את הדרך, הוא עשה בשבילי חסד עצום. מורה כזה זרע זרע שמשנה את כל ה'קריירה' שלי. כשהזרע הזה יבשיל, ויום אחד הוא יבשיל, אני אצא מסבל. מורה כזה, לא חשוב כמה הוא בעיני עצמו מואר. אם הוא יכול להעביר לי את הידע הזה, הוא הופך בשבילי לעצם מאוד עוצמתי. החוב הקארמי שאני חייבת לאדם כזה הוא מאוד גדול ולכן,

הדבר הכי טוב שאני יכולה לעשות, אם אני רוצה לעזור לאחרים ולהיות הסופרמן או הסופרומן שעוזרת לכל הסובלים, זה לתת כבוד למורים שהראו לי את הדרך.

לא משנה כמה הם בעיני עצמם מוארים, ולא משנה אם אני רואה אותם שוגים.

הסיבה היחידה שאני רואה אותם שוגים, אם אני רואה אותם שוגים, זה בגלל שהמיינד שלי לא טהור מספיק, ואני עוד לא יכולה לראות את הבודהה במלוא הדרו, אלא רק בדמות בן-אדם שעושה שגיאות.

עכשיו, אם אני מבינה את זה, ואם אני רצינית, והחמלה שלי גדולה, ואני רואה את היצורים סובלים, ואני יודעת שרק אני, על-ידי הדרך שלי יכולה להוציא אותם משם, מה אני אעשה?

מה החסד הכי גדול שאני יכולה עכשיו לעשות? זה עם המורים שלי. כי זה מה שיחזק את שרירי הטוב שלי הכי חזק.

אחריהם באים ההורים, ואחריהם הסובלים והנדכאים. ורק אחר-כך אלה שלא סובלים [כרגע].

כן?

מהקהל: יכול לפעמים לבוא אותו אדם שאני רואה אותו לפעמים דקה אחת בחיי, ועכשיו, ככל שנפתח את החוכמה אני יכולה לראות את המורה בהרבה מאוד דברים ביומיום שלי; המורה שלי הגיע כך וכך, בכל סיטואציה אפשרית.

המורה: פרפקט. פרפקט. ברגע שראית מורה, תתני כבוד.

עולם הביניים

מניתי לכם סוגים שונים של לידה: את יצורי הגיהנום, את הפֶּרְטוּת, את בעלי החיים, בני האדם, והדוות במובן של אלים.

7. יש עוד סוג של יצורים שנקראים:

བར་དོ་

Bardowa

אמרו: Bardowa

אלה הם היצורים שבבארדו, ובארדו כאמור זה תחום הביניים. מרגע המוות ועד ללידה מחדש, אנחנו מקבלים צורת קיום מאוד יחודית שנקראת *Bardowa*, זה יצורי ביניים כאלה.¹⁷

יש תיאורים שונים לאן לשייך אותם. מאסטר אסנגה, אחיו של מאסטר וסובנדהו, הוא משייך אותם לעולם האלים, יצורי העונג. הם לא כולם מתענגים. למעשה, זו צורת קיום מאוד מלחיצה. זה קיום מאוד סובל, כי ה-*Bardowa* מאוד דואג למצוא לעצמו את הלידה הבאה שלו, הוא לחוץ למצוא לידה טובה.

כל אחד בין מוות ללידה הבאה שלו, עובר דרך הבארדו. כמעט כל אחד, יש לזה יוצאים מן הכלל. נדבר עליהם.

כיצד יצורים נולדים: ארבעה סוגים של לידה

אז כאן אנחנו מדברים על צורות של לידה, איזה יצור אנחנו יכולים להיות. אנחנו יכולים להיות מה שמנינו קודם: גיהנום, פרטה, בעל-חיים, בן-אדם, דווה, או *Bardowa* או חצי דווה. אז זה סוג אחד של סוגי לידה, לאיזה יקום אפשר להיוולד.

עכשיו אנחנו נדבר על לידה מזווית אחרת: איך מגיעים אל היקום הזה, איך בפועל נולדים? אז עכשיו אנחנו נדבר על ארבעה סוגים של לידה. אז לא להתבלבל, קודם דיברנו על לאן אפשר להיוולד, עכשיו: איך נולדים? וזה קטע בתוך האבידהרמה קושה.

עכשיו, זה נושא שתפגשו הרבה בספרות הבודהיסטית, איך נולדים. ואתם יכולים פה להגיד שזה לא לגמרי מתאים למודל שיש לנו, וזה יהיה נכון, אבל זה מעניין לשמוע איך הם מתארים את זה.

1. לידת נס

אז הסוג הראשון של לידה נקרא לידת נס:

ཇུཏེ་ཀེལ།

Dzute Kyewa

Dzu Kye, תגידו: *Dzu Kye*. זה לידת נס, שמופיעים בלי שצריך הורים, פשוט אתה מופיע.

כמו ישו, כמו פדמסמבהוה.¹⁸ הסיפור של פדמסמבהוה [הוא] שהוא הופיע מהלוטוס, והוא כבר היה בן שמונה כשהוא נולד.

לידת נס היא לא בהכרח לידה טובה, היא פשוט כשאתה מופיע בלי הורים. אתה פשוט מופיע. כל יצורי הגיהנום מגיעים לשמה בלידת נס, אז זה כבר לא כל-כך טוב, נכון? אין להם הורים שמה, אין להם ילדות ובית-ספר. הם מגיעים, והם סובלים.

אומר לאמה זופה, שהוא מדבר אתם, הוא אומר שפה בעולם שלנו אנחנו מפחדים מסרטן, אנחנו מפחדים מאיידס, משריפות, אנחנו מפחדים מדברים איומים ונוראים. הוא אומר: "תיקחו את האסון הכי נורא, והכאב הכי נורא, והסבל הכי נורא בעולם שלנו כאן, ותיקחו את הגיהנום בדרגה הכי קלה שיש – כל סבל שלנו כאן הוא כמו נחמה לעומת מה שסובלים שם. בכלל לא באותו סדר גודל. לעומת הגיהנום, זה גן-עדן".

¹⁷ בגלגל החיים הם מיוצגים בטבעת שמקיפה את הטבעת הפנימית ביותר. חלקה על רקע לבן – אלו יצורים שעולים לקיום יותר טוב, וחלקה על רקע שחור – אלו יצורים הנגררים על ידי הקארמה שלהם לקיום נחות וסובל.

¹⁸ נחשב כאחד הראשונים שהביא את הבודהיזם לטיבט, בערך במאה התשיעית.

אז זה ה-Dzu Kye - מי נולד ב-Dzu Kye, בלידת הנס הזאת? היצורים בגיהנום נולדים ככה. לא רק שמה, היצורים בעולם האלים נולדים ככה. ב-Dzu Kye אין סבל לאימא, שעוברת את הלידה.

אומרים על הבודהה שכשהוא מחליט לבוא לעולם, שהוא יצא מהצד של האימא שלו, מהצלע, שהוא לא הכאיב לה. הם לא מכאיבים לאמא. אמא שלי הייתה אומרת בידיש "אויף א מעשה פרעגט מען נישט קיין קושיה",¹⁹ אז אני אשאיר את זה ככה.

אז יש לידת נס.

2. לידה מחום ולחות

הסוג השני

ལྷོ་གཤེན་ལམས་སྐྱེ་བ།

Drusher Le Kyewa

אמרו: *Drusher [le] Kyewa* – [לכאן]: לידה מחום ולחות.

וזה כמו שהזבובונים מופיעים בעונת האבטיח, אפילו שלא הזמנתי אותם, כאילו מחום ולחות. המדע שלנו יגיד שזה לא יכול להיות. אבל זה נראה ככה, שאני משאירה את האבטיח חצי יום, עד עכשיו לא היו לי בבית [זבובים] ופתאום הם הופיעו.

3. לידה מרחם

הבא אחריו זה,

མངལ་སྐྱེ་བ།

Ngel Kye

Ngel Kye - פירושו לידה מרחם.

4. לידה מביצה

והרביעי והאחרון ברשימה הזאת, זה:

གོང་སྐྱེ་བ།

Gong Kye

מה עוד נשאר שאתם מכירים? מביצה. לידה מביצה.

איזו לידה טובה יותר?

אז רשמנו אותם בסדר הזה; זה יותר טוב מזה, יותר טוב מזה, יותר טוב מזה²⁰ לא מבחינת התוצאה. אלא מבחינת צורת הלידה. למה?

- בלידה מרחם גם האימא סובלת וגם הוולד סובל.

¹⁹ "על מעשיות לא שואלים קושיות".

²⁰ סוג מספר 1 יותר טוב מ-2, שיותר טוב מ-3, שיותר טוב מ-4.

• בלידה מפיצה יש יותר סבל כי פעם זה כואב לה כשהיא מטילה את הביצה, ופעם כשהיא צריכה לדגור על הביצה. זאת אומרת, היא סובלת כי היא צריכה לדגור. אני לא יודעת, משום מה הם בטח חשבו שהריון זה תענוג ...

• אלה לא מכאיבים לאף אחד²¹

אז יש כאלה דברים באבהידהרמה קושה.

למה חשוב ללמוד את זה?

ישבתי בהרצאה של הדאלי לאמה, והוא מגיל צעיר היה מדען חובב, ומישהו נתן לו טלסקופ כשהוא היה בן 14.

אז הוא ישב לו בארמון בלהסה, והסתכל עם הטלסקופ לירח, והוא ראה שם צללים על הירח, כי יש שמה הרים. הוא אמר: "אה! אם יש צללים אז זה מוכרח להיות שהאור לא בא מהירח, אלא שהירח מחזיר אור של השמש". והוא הגיע למסקנות האלה בעצמו, בלי לקרוא. "אז זה לא נכון מה שכתוב באבהידהרמה קושה, כי באבהידהרמה קושה כתוב שהירח הוא מאיר את עצמו." וזה הוא אמר לפני 10,000 איש.

מהקהל: אז למה אנחנו צריכים ללמוד את זה?

המורה: בגלל שכתבו את זה יצורים מוארים, ואתה אף פעם לא יודע מתי תצטרך את זה, ואתה לא יודע לאיזה יצור תצטרך לעזור באיזה אופן. ולפעמים אתה צריך לעזור בעצמך להיוולד [באופן מסויים]. הבודהה מופיע בפנינו כמו שאנחנו צריכים, כדי לעזור לנו. ולפעמים הוא נולד מהצלע, ולפעמים הוא מכאיב לנו. לפי מה שעוזר לנו. ואנחנו צריכים לדעת את כל הדברים. הבודהה הוא כל יודע.

ואיך ומתי אתה כבודהה תשתמש בזה, אני לא יודעת. אם הוא בחר בגרסה הכל-כך מתומצתת של האבהידהרמה קושה לכתוב את זה, אז זה חשוב. הדלאי לאמה אומר את הדברים האלה בקהל של עשרת אלפים איש, באיצטדיון בקליפורניה. הוא לא יגיד אותם במנזר לנזירים הטיבטים. כי הם מבינים, שישות מוארת רואה את העולם ממקום אחר לגמרי, זרעים אחרים נובטים. ושם אפשר לדבר על מְנַדְלָה, ועל גן עדן, ועל ארמון של בדולה, וזה נכון לחלוטין. אז הוא מדבר ככה בקהל הזה, וככה בקהל הזה. לפי מה שמתאים לקהל. ככה עשה הבודהה גם.

ארבע רמות של מודעות בזמן שאנו נולדים

בסיום הפרק השלישי באבהידהרמה קושה, שזה הנושא של הקורס הזה, מדברים על **ארבע רמות של מודעות שיש בזמן שאנחנו נולדים**.

וזה מעניין. אתם זוכרים כשנכנסתם לרחם? כשהייתם ברחם? כשיצאתם מהרחם? רובנו לא זוכרים את הדברים האלו. האם בכלל אפשר לזכור את המצבים האלה? אז מסתבר שכן, ופה מבדילים בין יצורים ברמות שונות של התפתחות רוחנית:

1. אז יש מי שנקרא, **הקיסר של הגלגל**, או **מלך הגלגל**. מלך הגלגל זו דמות במיתולוגיה הבודהיסטית, שהוא מלך של כל העולם. כל העולם בא ומבקש ממנו: "תהיה מלך שלנו". הוא לא בודהה, אבל יש לו קארמה מאוד טובה, כמעט כמו של בודהה.

– אם הקארמה היא כזאת, כמו מלך הגלגל, כולם באים ומבקשים ממך שתהיה מלך.

– אם הקארמה פחות טובה, אז אתה צריך שיבחרו בך כמלך, או כנשיא, או כשליט.

²¹ הכוונה לנולדים בלידת נס. אלו שנולדים מחום ולחות אינם מכאיבים לזולת, אך הם עצמם עדיין נחשבים כסובלים בלידתם.

– אם הקארמה עוד פחות טובה, אתה נלחם עם השני על המלוכה, או ככה.

אז אלו רמות שונות של קארמה. אז 'מלך הגלגל' הוא נקרא ככה כי לפי הסיפורים (זה קצת כמו במדע הבדיוני) יש לו צלחת מעופפת ענקית בקוטר של כמה מיילים. ויש לו שמה צבא, ופילים, ומה לא, והוא טס עם הצלחת הזאת לעזור בכל מיני מקומות בעולם. הוא כזה מן סופר-מלך. למלכים האלה, כשהם מופיעים, יש **מודעות בזמן שהם נכנסים לרחם**. אז זה סוג אחד של מודעות, של כניסה לרחם.

2. יש רמה יותר גבוהה, שאלה הם ה**ארהטים**. ארהט הוא עוד לא בודהה, אבל הוא הגיע לנירוונה. אלה עדיין יכולים לכוון [את ה] לידה, והם מודעים גם בזמן שהם ברחם. **גם בכניסה, גם בזמן**.

3. ה**בודהות** – [בנוסף] **גם מודעים בזמן שהם יוצאים מהרחם. מודעות מושלמת**.

4. ה**אנשים שנולדים מביצים** – **אין להם שום מודעות**.

כאמור, יש פה דברים שבעולם שלנו אנחנו נוטים קצת להסתכל עליהם עם חיוך, ולכן יש גם הרבה מורים שלא מלמדים אותם. אנחנו לצורך השלמות נלמד אותם. למה בכלל הבודהה נולד מרחם אם זה עלול להכאיב לאימא? הבודהה אף פעם לא מכאיב לאימא, הוא לא מכאיב לאף יצור. אז אנחנו אומרים שהוא רק משחק אותה. הוא עושה הכל כדי ללמד אותנו את הדרך. הוא כבר היה בודהה מזמן.

מהקהל: מה המשמעות שהבודהה זוכר את הכניסה, שהייה, יציאה, שהארהט זוכר...

המורה: רמות של ידע-כל. כמה ידע [יש להם], כמה הם קרובים להארה. ככל שיש יותר מודעות כזאת, ככל שיש לי יותר ידע, אני יכולה לעזור ליותר יצורים.

(מנדלה)

(הקדשה)